

si õhwerdanud, eli aiel jee oga ameti,
nii hõõti minna wanaisa ijal kui ka
minna wana ijal, et kui temest jee
nub, jell niidagi wija jinnub. Si
jessu ta jiel, nuni mees ta riimast
kaustajime.

Raägetakse et kaubal elmas
na hilja aegu alles Tõnise wakk o-
nud. Kai puresus naise wätnad jee
jee wana Tõnni ennu jollinud. Ues
kond laenu ta puitnõuiga aita, kas
Tõnise wakk olnud ja ütelnud, et
mis jaus jii naru jinnon. Kake
peale selle hawwanud ta pädima
jaoned nikkunud kün wangeste kō-
ku ja fonnid wälja. Kas Tõnise
wakk jii kake ära kaustasi, wä-
en ta praegu alle, jellu üle ei ta
minna ogaftanda äga kaubal kaustajime.

Wiel paar juttu.

Wiel miningal jurnud kutar ära
ja wiitud kirstuga kirstuusse. Teda
alema pidatad seal iga äägi wawatama
äga kün, wu teda wahrama laenu jee
nub kirstuusse. Wiimati pöö ennu jii
meest lütud, wu teda wahrama taht-
nud minna. Jis kaustotunud kamin-
gas wälja, et wu tuma kutart kolu-
iit wairas wahrab, jaab kaminga
wairmehes ning paat kaminguiki. Ei
deegi pöö pilgunud ennu äine katta-
ma minna. Wiimati mõelnud
üks wana jallat, kol pöö wigorisi tui
olnud, et mis tal jii ameti en, wu wa-
ratu korra ära jaa b mis faab ja
lainud. Kai ta kirstuusse laenu, tal-
nud tal üks wanaaast tui peal wai-